

også på det sociale område. Jeg kom lige nu løbende fra et møde i Velfærdsministeriet, hvor vi netop kigger på Barnets Reform i forhold til familierne og i forhold til, hvordan familierne har det i Danmark. Derfor er vi meget åbne. Jeg hørte også ordførertalen før, hvor der var nogle gode strømninger, som vi sikkert sagtens kan tale om i forbindelse med udvalgsarbejdet.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Karen Hækkerup.

Kl. 15:29

Karen Hækkerup (S):

Det vil jeg bare takke for. Jeg synes, det er utrolig positivt, hvis vi på en eller anden måde kan finde ud af at få lavet en ordening, så det her rap over fingrene – hvis det er det, vi bliver enige om der skal til – rammer lige hårdt. For det giver jo meget lidt mening, hvis rige forældre bare kan forsikre sig ud af det, fordi det alligevel vil være en del af den almindelige ulykkes- og ansvarsforsikring, hvorimod familier, som ingen forsikring har, ender med at stå med en regning. Så rammer man ikke lige hårdt, og spørgsmålet er, hvor god en effekt den her opdragende virkning vil have, hvis det bliver et spørgsmål mellem forældrene og deres forsikringsselskab og ikke længere et spørgsmål mellem tegnebogen og det, som børnene har gjort.

Jeg vil spørge ind til en sidste ting, og det er: I lovforslaget står der, at hvis man ikke har nogen betalingssevne, kan man få nedsat bøden. Der bliver henvist til nogle regler, som skulle være de almindelige regler fra erstatningsansvarsløvens § 24, og det vil sige, at hvis hæftelsen bliver meget byrdefuld for forældrene i det enkelte tilfælde, vil der efter omstændighederne kunne være mulighed for at få nedsat hæftelsen. Det, jeg tænker på, er: Kan vi ende med at havne i en situation, hvor de fattige får eftergivet gælden, fordi de ikke kan betale, og hvor de rige har forsikret sig ud af det? Er det noget, som man i Dansk Folkeparti har overvejet i virkeligheden kunne være konsekvensen af det her forslag?

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:30

René Christensen (DF):

Det er bestemt ikke det, der er intentionen med det her lovforslag. Intentionen med det er jo netop, at forældrene skal mærke konsekvensen af, at de har – hvad skal man sige – fejlet i deres forældrerolle. De har ikke taget det ansvar på sig,

som man bør som forælder: at have opsyn med sine børn, at have opsyn med, hvad de foretager sig.

Hvad angår nedsættelse af udgiftsniveauet i forhold til meget udsatte familier vil jeg sige, at det er min klare overbevisning med hensyn til lovforslaget, som det ligger, at det ikke er et niveau, der skal ligge på 0 kr. Det er vigtigt, at man får en sanktion, så man får en følelse af, at det her er vigtigt. Det står også i lovforslaget, at det her jo ikke handler om én gang. Hvis det er gang på gang, at børnene foretager sig uheldige handlinger, vil beløbet jo blive lagt ovenpå igen og igen.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karina Lorentzen som ordfører.

Kl. 15:31

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

Jeg vil lige starte med at sige til hr. Kim Andersen, at jeg faktisk synes, det var et urimeligt angreb på den retspolitiske opinion – som han kaldte det – han sluttede med. Det er trods alt ikke SF, der har siddet i regering, mens der er vokset bandekriminalitet, skyderier og bilafbrændinger frem i vores hverdag. Det er sket under den regering, som bl.a. hr. Kim Andersen parti sidder i.

I forhold til at forældre skal tage ansvar, mener vi det også i SF. Vi er meget enige i, at forældre har et ansvar, og at de skal tage et ansvar, men vi er åbenbart uenige med regeringen om, hvordan vi når derhen.

På mange måder er dagen i dag signalpolitikens dag, kan man sige. Vi har lige behandlet et lovforslag om dommeres fremtræden, som er lidt i samme boldgade. Problemet med forslaget her er, at man fra regeringens side har pustet sig gevaldigt op fra regeringens egne og urolighederne på Nørrebro, bl.a. omkring Ungdomshuset, og sagt, at nu skal forældrene altså tage ansvar. Og det er vi jo meget, meget enige i. Så sætter man sig selv det mål, at man vil fremsætte et lovforslag, som skal virke kriminalpræventivt, men regeringens egne undersøgelser viser, at det gør lovforslaget her overhovedet ikke. Alligevel vælger man at fremsætte det, og det synes vi er et problem.

Man klynger sig til et pålæg, hvor 12 forældre har rettet ind, fordi man har tilbageholdt en del af deres sociale ydelser, men et forældre pålæg er jo noget helt andet. Det er f.eks. pålæg om, at